

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक एकोणतीस

बेलशझराची मेजवानी आणि भविष्यवाणीचा क्षण: रविवारच्या नियमाचे, बाबेलच्या पतनाचे, आणि अंतिम संकटाचे उलगडणे

Jeff Pippenger

2023-12-24

बेलशझराची मेजवानी रविवारच्या कायद्याच्या “घडी”ची ओळख करून देते, परंतु ती भर प्रजासत्ताक शिंगाच्या न्यायावर ठेवते. दानियेल अध्याय तीनमधील नबुखदनेस्सराची सुवर्णमूर्ती हाच इतिहास देवाच्या विश्वासू लोकांच्या संदर्भात मांडते, जे त्या वेळी ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावले जातात. दानियेल अध्याय सहा ह्याच रेषेला संबोधतो, परंतु तो प्रोटेस्टंट शिंगाच्या भूमिकेला संबोधतो. बेलशझर “राज्य”चे प्रतिनिधित्व करीत आहे, आणि त्याने आपल्या “प्रभू”पैकी एक हजार जणांना बोलाविले.

राजा बेलशस्सराने आपल्या हजार सरदारांसाठी एक मोठी मेजवानी केली, आणि त्या हजारांच्या समोर तो द्राक्षारस पिऊ लागला. बेलशस्सराने द्राक्षारसाची चव घेत असताना आज्ञा केली की, त्याचा पिता नबुखदनेस्सर याने यरुशलेमातील मंदिरातून आणलेली सोन्या-चांदीची भांडी येथे आणावीत, म्हणजे राजा, त्याचे सरदार, त्याच्या बायका आणि उपपत्नी त्यांतून पिऊ शकतील. तेव्हा यरुशलेमात असलेल्या देवाच्या घराच्या मंदिरातून आणलेली सोन्याची भांडी ते घेऊन आले; आणि राजा, त्याचे सरदार, त्याच्या बायका आणि उपपत्नी त्यांतून पिऊ लागले. त्यांनी द्राक्षारस पिला, आणि सोने, चांदी, पितळ, लोखंड, लाकूड आणि दगड यांच्या देवतांची स्तुती केली. त्याच वेळी मनुष्याच्या हाताची बोट प्रकट झाली, आणि राजवाड्याच्या भिंतीवरील गिलाव्यावर दिवट्याच्या समोर त्यांनी लिहिले; आणि लिहिणाऱ्या हाताचा भाग राजाने पाहिला. दानियेल 5:1-5.

“दहा” हा अंक अजगराचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि एकशे तसेच एक हजार हे केवळ त्याच प्रतीकाचे विस्तारीकरण आहे. सहाव्या अध्यायात, एकशे वीस जण फसव्या नियमाला पुढे रेटतात, आणि एकशे वीस हा याजकांचे प्रतीक आहे. “ओळीवर ओळ” या तत्त्वानुसार विचार केला असता, बेलशस्सरची मेजवानी भ्रष्ट राज्यकारभारावरील न्याय, आणि भ्रष्ट चर्चकारभारावरील न्याय, यांचे चित्रण करते. बेलशस्सर बाबिलोनी मद्याने मतवाला झाला होता, आणि त्यानंतर त्याने यरुशलेम येथील देवाच्या मंदिरातील पवित्र पात्रांचा अपमान करण्याचा निर्धार केला.

“संदेष्टा म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली उतरताना पाहिला; त्याच्याकडे मोठे अधिकार होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली. आणि त्याने मोठ्या आवाजाने सामर्थ्यपूर्वक पुकारून म्हटले, महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि ती भुतांच्या वासस्थानात परिवर्तित झाली आहे’ (Revelation 18:1, 2). हा तोच संदेश आहे जो दुसऱ्या देवदूताने दिला होता. बाबेल पडली आहे, ‘कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे’ (Revelation 14:8). तो द्राक्षारस काय आहे?—तिची खोटी तत्त्वे. तिने चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथाऐवजी जगाला एक खोटा शब्बाथ दिला आहे, आणि सैतानाने एदेनमध्ये हव्वेला प्रथम सांगितलेले असत्य—आत्म्याचे नैसर्गिक अमरत्व—तेच पुन्हा सांगितले आहे. अशा प्रकारच्या अनेक संबंधित चुका तिने दूरवर आणि सर्वदूर पसरवल्या आहेत, ‘मनुष्यांच्या आज्ञा शिकवून त्या तत्त्वे म्हणून सांगितल्या आहेत’ (Matthew 15:9).” Selected Messages, book 2, 118.

बेलशझर जो द्राक्षारस पीत होता तो पोपशाहीच्या मूर्तिपूजक सब्बाथचे प्रतीक होता, कारण तो मेजवानीचा प्रसंग रविवारीच्या कायद्याच्या भविष्यवाणीतील “घडी”चे प्रतिनिधित्व करीत होता. त्याने जे पवित्रस्थानातील भांडी मेजवानीच्या सभागृहात आणली ती केवळ देवाविरुद्धच्या बंडाचेच प्रतिनिधित्व करीत नव्हती, तर पवित्र भांडी देवाच्या लोकांचेही प्रतिनिधित्व करतात, कारण जे शब्दशः आहे ते आध्यात्मिकाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि लोक भांडी आहेत.

तरीसुद्धा देवाचा पाया स्थिर उभा आहे, आणि त्यावर हा शिक्का आहे: प्रभू आपल्या लोकांना ओळखतो. आणि, जो कोणी ख्रिस्ताचे नाव घेतो त्याने अधर्मापासून दूर व्हावे. परंतु मोठ्या घरात केवळ सोन्याची व चांदीची भांडीच नसतात, तर लाकडाची व मातीचीही असतात; आणि काही सन्मानासाठी, तर काही अपमानासाठी असतात. म्हणून जर एखादा मनुष्य यांपासून स्वतःला शुद्ध करील, तर तो सन्मानासाठीचे भांडे होईल, पवित्र केलेले, स्वामीच्या उपयोगास योग्य, आणि प्रत्येक चांगल्या कार्यासाठी सिद्ध केलेले. २ तीमथ्य २:१९-२१.

देवाच्या लोकांना सक्तीच्या रविवारी उपासनेद्वारे अपवित्र करीत असतानाच, अग्निमय हस्ताक्षर बेलशस्सरच्या विनाशाची घोषणा करते.

त्याच घडीला मनुष्याच्या हाताची बोटे प्रकट झाली, आणि राजवाड्याच्या भिंतीवरील गिलाव्यावर, दिवट्याच्या समोर, लिहू लागली; आणि जो हात लिहीत होता त्याचा भाग राजाने पाहिला. तेव्हा राजाचा चेहरा बदलला, आणि त्याचे विचार त्याला व्याकुळ करू लागले; इतके की त्याच्या कंबरेचे सांधे सैल झाले, आणि त्याचे गुडघे एकमेकांवर आपटू लागले. राजाने ज्योतिषी, खास्दी आणि शकुन सांगणारे यांना बोलावून आणावे म्हणून मोठ्याने हाक मारली. मग राजा बोलून बाबेलच्या ज्ञानी पुरुषांना म्हणाला, “जो कोणी हे लेखन वाचील आणि त्याचा अर्थ मला सांगेल, त्यास जांभळ्या वस्त्रांनी परिधान केले जाईल, त्याच्या गळ्यात सोन्याची साखळी घातली जाईल, आणि तो राज्यात तिसरा अधिपती होईल.” दानियेल ५:५-७.

ऐतिहासिकदृष्ट्या या उताऱ्याचा असा अर्थ लावला जातो की बेलशस्सराच्या पित्याने राजकीय सिंहासन बेलशस्सराकडे सोपविले होते, आणि याच कारणास्तव त्या लेखनाच्या अर्थाविषयी त्याचा पुत्र देऊ शकणारे सर्वोत्तम बक्षीस म्हणजे तिसरा अधिपती होण्याचे पद होते. संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापूर्वीच्या काळात, राजकीय नेतृत्व हे धार्मिक नेतृत्वाच्या अधीनस्थ स्थानावर असेल, आणि ते धार्मिक नेतृत्व उपासनेचा एक नवा प्रकार प्रवर्तित करण्यासाठी कार्यरत असेल. पशूची प्रतिमा ही चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चेचे नियंत्रण असते; आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बेलशस्सर हा राजकीय राजा होता, म्हणून तो राज्याचे प्रतीक होता, परंतु तो आपल्या पित्याच्या धार्मिक अधिकाराच्या अधीन दुसऱ्या क्रमांकावरच होता. दानिएलला तो देऊ शकणारी सर्वोच्च गोष्ट म्हणजे तिसरा होणे हीच होती.

“जेव्हा आरंभीची मंडळी सुवार्तेच्या साधेपणापासून दूर जाऊन भ्रष्ट झाली आणि तिने अन्यधर्मीय विधी व चालीरीती स्वीकारल्या, तेव्हा तिने देवाचा आत्मा आणि सामर्थ्य गमावले; आणि लोकांच्या विवेकबुद्धीवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तिने लौकिक सत्तेचा आधार शोधला. त्याचा परिणाम म्हणजे पोपशाही होय—अशी एक मंडळी, जिने राज्यसत्तेवर नियंत्रण ठेवले आणि ती स्वतःचे हेतू साध्य करण्यासाठी, विशेषतः ‘पाखंडा’च्या शिक्षेसाठी, उपयोगात आणली. संयुक्त संस्थानांनी पशूची प्रतिमा उभारण्यासाठी, धार्मिक सत्तेने नागरी शासनावर असा ताबा मिळवला पाहिजे की राज्याचा अधिकारही मंडळीद्वारे तिचे स्वतःचे हेतू पूर्ण करण्यासाठी वापरला जाईल....”

“प्रोटेस्टंट चर्चाकडून रविवारी पवित्र मानण्याची सक्ती ही पोपसत्तेच्या—म्हणजे पशूच्या—उपासनेची सक्ती आहे. जे चौथ्या आज्ञेचे दावे समजूनही खऱ्या शब्दाथाऐवजी खोट्या शब्दाथाचे पालन करण्याची निवड करतात, ते त्यामुळे त्या सामर्थ्याला आदरांजली अर्पण करीत असतात, ज्याच्या अधिकारानेच ते आज्ञापित केले गेले आहे. परंतु धर्मकर्तव्याची सक्ती लौकिक सत्तेच्या बळावर करण्याच्या त्या कृतीतच चर्च स्वतः पशूची प्रतिमा उभी करतील; म्हणून संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारी पवित्र मानण्याची सक्ती ही पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेची सक्ती ठरेल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 443, 448, 449.

संकटकाळातच चरित्र प्रकट होते, आणि भिंतीवरील ते गूढ लेखन बेलशस्सरच्या अनुभवात एक संकट निर्माण करून त्याच्या राज्याचा शेवट ठरवणारे ठरले; अशा प्रकारे ते पृथ्वीवरील पशूच्या राज्याच्या शेवटाचे प्रतीक ठरते. बेलशस्सर त्याच रात्री मरण पावला; हे रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बायबल भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थान उलथवून टाकले जाते; परंतु संयुक्त संस्थान तत्क्षणी दहा राजांच्या प्रमुख राजात रूपांतरित होते. दहा राजे हे बायबल भविष्यवाणीतील सातवे राज्य आहेत, आणि ते तत्क्षणी

आपले सातवे राज्य त्या पशूस देण्यास संमती देतात.

कारण देवाने त्यांच्या अंतःकरणांत आपली इच्छा पूर्ण करण्यासाठी, एकमत होण्यासाठी, आणि देवाची वचने पूर्ण होईपर्यंत आपले राज्य त्या पशूस देण्यासाठी प्रेरणा घातली आहे. प्रकटीकरण 17:17.

अंतिम हालचाली वेगवान असतात, आणि सहाव्या राज्यापासून सातव्या राज्याकडे, आणि मग आठव्या राज्याकडे होणारा संक्रमण वेगाने घडतो, कारण त्या वेळी जग एका महान संकटकाळात असते. पृथ्वीच्या पशूचा पाडाव झाल्यामुळे बेलशस्सर भयभीत होतो, आणि दहा राजांच्या प्रमुख राजांच्या नात्याने तो त्या भयाचे प्रतिनिधित्व करतो, जे पृथ्वीवरील सर्व राजे संयुक्त संस्थानांच्या पाडावाच्या वेळी अनुभवतील. प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये, भिंतीवर लिहिलेला लेख प्रकट होण्याची "घडी" ही महान भूकंपाची "घडी" आहे. त्या वेळी इस्लामची तीन प्रतीके चिन्हांकित केली जातात, आणि शेवटच्या दिवसांत राजांना भयभीत करणारे ते इस्लामच आहे.

कारण, पाहा, राजे एकत्र जमले होते; ते एकत्र निघून गेले. त्यांनी ते पाहिले, आणि तेव्हा ते चकित झाले; ते व्याकुळ झाले, आणि घाईघाईने निघून गेले. तेथे भीतीने त्यांना ग्रासले, आणि प्रसववेदनांत असलेल्या स्त्रीप्रमाणे वेदना झाल्या. तू पूर्ववायूने तर्शीशची जहाजे मोडून टाकितोस. आम्ही जसे ऐकिले होते, तसेच आम्ही सेनाधीश परमेश्वराच्या नगरात, आमच्या देवाच्या नगरात पाहिले आहे: देव त्यास सदासर्वकाळ स्थिर करील. सेला. स्तोत्रसंहिता 48:4-8.

बेलशज्जराच्या मेजवानीत प्रधानजन, म्हणजे राजे, बाबेलचे द्राक्षारस पित होते आणि देवाच्या पवित्रस्थानातील पवित्र पात्रे हाताळीत व त्यांच्याकडे पाहत होते; तेव्हाच त्यांना भयाने ग्रासले, जसे भिंतीवर लेखन प्रकट झाले तेव्हा बेलशज्जराला जे भय वाटले त्याद्वारे दर्शविले आहे. बेलशज्जराचे भय वाढत जाणाऱ्या भयाचा आरंभ ठरले, आणि ते प्रसववेदनांनी व्याकूळ स्त्रीद्वारे दर्शविले आहे; तसेच प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील "घडी" बाराव्या अध्यायाकडे नेते, जिथे ध्वजचिन्ह प्रसूतीस सिद्ध असलेल्या स्त्रीद्वारे दर्शविले आहे. पहिली प्रसववेदना म्हणजे मेजवानीच्या सभागृहाच्या भिंतीवरील लेखन होय. हे भय इस्लामच्या "पूर्व वारा"मुळे उत्पन्न होते, जो "तर्शीशच्या जहाजांचा भंग करितोस."

बेलशस्सराच्या मेजवानीच्या सभागृहात, "एक हजार सरदार" बाबेलचे द्राक्षारस पित आहेत, जो रविवार-अंमलबजावणीचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या वेळी, बेलशस्सर पवित्रस्थानाची अलंकारे आणण्यास सांगतो तसा, नबुखदनेस्सरचे वाद्यवृंद संगीत वाजवू लागते. सोरची वेश्या गाणे गाऊ लागते, आणि धर्मभ्रष्ट इस्राएल नबुखदनेस्सरच्या सुवर्णमूर्तीभोवती नाचू लागतो. परंतु त्या मेजवानीवर "पूर्ववारा" धडक देतो, जो लवकर येणारा "तिसरा धक्का" आहे, आणि जो "सातवा कर्णा" आहे. इस्लाम जेव्हा त्या मेजवानीवर धडक देतो, तेव्हा "राष्ट्र क्रोध करतात." ती क्रोध करतात, कारण तेव्हा तर्शीशची जहाजे, जी पृथ्वीग्रहाच्या आर्थिक रचनेचे प्रतीक आहेत, समुद्राच्या मध्यभागी बुडविली जातात.

तर्शीश तुझा व्यापारी होता, कारण तुझ्याकडे सर्व प्रकारच्या विपुल संपत्तीचा साठा होता; त्यांनी तुझ्या बाजारांत चांदी, लोखंड, कथिल व शिसे यांचा व्यापार केला. यावान, तूबाल आणि मेशेक हे तुझे व्यापारी होते; त्यांनी तुझ्या बाजारात मनुष्यप्राण्यांचा आणि पितळेच्या भांड्यांचा व्यापार केला. तोगर्माच्या घराण्यातील लोकांनी तुझ्या बाजारांत घोडे, घोडेस्वार आणि खेचरांचा व्यापार केला. देदानचे लोक तुझे व्यापारी होते; अनेक बेटे तुझ्या हातचा व्यापार होती; त्यांनी तुला हस्तीदंताची शिंगे आणि आबनूस अर्पण म्हणून आणून दिले. अराम तुझा व्यापारी होता, कारण तुझ्या निर्मित मालाची विपुलता मोठी होती; त्यांनी तुझ्या बाजारांत पाचू, जांभळे वस्त्र, भरतकाम, तलम तागवस्त्र, प्रवाळ आणि गोमेद यांचा व्यापार केला. यहूदा आणि इस्राएल देश हे तुझे व्यापारी होते; त्यांनी तुझ्या बाजारात मिन्नीथचा गहू, पन्नग, मध, तेल आणि बाम यांचा व्यापार केला. दमास्क तुझा व्यापारी होता, तुझ्या निर्मित मालाच्या विपुलतेमुळे आणि सर्व प्रकारच्या संपत्तीच्या भरभराटीमुळे; हेल्बोनचे द्राक्षारस आणि पांढरी लोकर यांत तो व्यापार करित असे. दान आणि ये-जा करणारा यावान यांनीही तुझ्या बाजारांत व्यापार केला; उजळ लोखंड, कासिया आणि वेखंड तुझ्या बाजारात होते. देदान रथांसाठीच्या मौल्यवान वस्त्रांचा तुझा

व्यापारी होता. अरब आणि केदारचे सर्व सरदार तुझ्याबरोबर कोकरे, मेंढे व बकरे यांचा व्यापार करीत; याच वस्तूंमध्ये ते तुझे व्यापारी होते. शेबा व रामा येथील व्यापारी तुझे व्यापारी होते; त्यांनी तुझ्या बाजारांत सर्वोत्कृष्ट मसाले, सर्व प्रकारची मौल्यवान रत्ने आणि सोने यांचा व्यापार केला. हारान, कन्ने आणि एदेन, तसेच शेबा, अशूर आणि खिल्मद यांचे व्यापारी, हे तुझे व्यापारी होते. हे सर्व जण तुझ्या व्यापारात सर्व प्रकारच्या वस्तू, निळी वस्त्रे, भरतकाम, आणि दोरांनी बांधलेल्या, देवदाराच्या लाकडाच्या, समृद्ध पोशाखांनी भरलेल्या पेट्या यांचा व्यापार करीत होते. तर्शीशची जहाजे तुझ्या बाजारात तुझी कीर्ती गात होती; आणि तू समुद्रांच्या मध्यभागी परिपूर्ण भरली गेलीस व अत्यंत गौरवशाली झालीस. तुझे नावाडी तुला महान जलराशीत घेऊन गेले; पूर्ववाऱ्याने तुला समुद्रांच्या मध्यभागी फोडून टाकले आहे. तुझी संपत्ती, तुझे बाजार, तुझा व्यापार, तुझे खलाशी, तुझे कर्णधार, तुझे भगदाड बुजविणारे, तुझ्या मालाचा व्यापार करणारे, आणि तुझ्यात असलेले तुझे सर्व युद्धपुरुष, तसेच तुझ्या मध्यभागी असलेला तुझा सारा समुदाय, तुझ्या नाशाच्या दिवशी समुद्रांच्या मध्यभागी पडून जाईल. यहेज्केल 27:12-26.

“तार्शीशची जहाजे” ही पृथ्वीवरील आर्थिक संरचनेचे प्रतीक आहेत, आणि ती “पूर्व वाऱ्याने” समुद्राच्या मध्यभागी बुडविली जातात. यहेज्केल आपल्याला सांगतो की हे “तुझ्या नाशाच्या दिवशी” घडते, आणि यहेज्केल अध्याय सत्तावीसचा विषय म्हणजे तुरसाठी केलेले विलाप होय.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, म्हणाले, आता हे मनुष्यपुत्रा, सूर्याविषयी विलाप कर; आणि सूराला म्हण, हे समुद्राच्या प्रवेशद्वारी वसलेले, अनेक बेटांतील लोकांशी व्यापार करणारे, परमेश्वर याहोवा असे म्हणतो: हे सूर, तू म्हणाली आहेस, मी परिपूर्ण सौंदर्याची आहे. यहेज्केल 27:1-3.

तुरुसच्या नाशाचा दिवस हा विलापाचा विषय आहे. तुरुसच्या नाशाचा दिवस म्हणजे रविवारचा कायदा होय; कारण तुरुस हे पोपसत्तेचे प्रतीक आहे, ज्याचा न्याय त्या “घडी”त आरंभ होतो, ज्या वेळी प्रकटीकरण अठरा मधील दुसरा आवाज लोकांना बाबेलमधून बाहेर पडण्यास बोलावू लागतो.

आणि मी स्वर्गातून दुसरा आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “अहो माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, जेणेकरून तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफळ दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कृत्यांप्रमाणे तिला दुष्पट द्या; ज्या पेल्यात तिने भरले आहे, त्याच पेल्यात तिच्यासाठी दुष्पट भरा. तिने जसा स्वतःचा गौरव केला आणि विलासाने जगली, तितकाच तिला छळ आणि शोक द्या; कारण ती आपल्या मनात म्हणते, ‘मी राणी म्हणून बसली आहे, मी विधवा नाही, आणि मी कधीही शोक पाहणार नाही.’ म्हणून तिच्या पीडा एका दिवसात येतील—मृत्यू, शोक आणि दुष्काळ; आणि ती अग्नीने पूर्णपणे जाळली जाईल; कारण तिचा न्याय करणारा प्रभु देव समर्थ आहे. आणि पृथ्वीचे राजे, ज्यांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आणि विलासाने जीवन व्यतीत केले, तिच्या जळण्याचा धूर पाहतील तेव्हा तिच्यासाठी रडतील आणि विलाप करतील; तिच्या छळाच्या भयामुळे दूर उभे राहून म्हणतील, ‘हाय, हाय, ते महान नगर बाबेल, ते पराक्रमी नगर! कारण एका घटकेत तुझा न्याय आला आहे.’ आणि पृथ्वीचे व्यापारी तिच्यावर रडतील व शोक करतील; कारण त्यांचा माल आता कोणीही विकत घेत नाही.” प्रकटीकरण 18:4-11.

दानिएलच्या पुस्तकात “घंटा” असा पाच वेळा वापरलेला शब्द नेहमी काही ना काही प्रकारच्या न्यायाचे प्रतिनिधित्व करतो. कोणता न्याय अभिप्रेत आहे, हे तो ज्या उताऱ्यात वापरला आहे त्या संदर्भावरून ठरते. दानिएल अध्याय चारमध्ये “घंटा” हा शब्द प्रथम येणाऱ्या न्यायाची घोषणा करण्यासाठी वापरला आहे, मग तो 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी सुरू झालेला तपासनी न्याय असो, किंवा रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणारा कार्यकारी न्याय असो. या दोन्ही प्रसंगी, तपासनी न्याय असो वा कार्यकारी न्याय, ते प्रगतिशील आहेत. पापसत्तेचा कार्यकारी न्याय संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो. तेच त्या “घंटे”चे चिन्ह आहे, ज्या “घंटे”पासून पापसत्तेचा कार्यकारी न्याय आरंभ होतो; आणि तीच “घंटा” प्रकटीकरण अध्याय अकरातील महान भूकंपाची “घंटा” आहे,

जेव्हा शद्रक, मेशक आणि अबेदनगो यांनी प्रतिनिधित्व केलेले ते दोन साक्षीदार भट्टीत टाकले जातात, आणि तेच यहेज्केलच्या पराक्रमी सैन्यासारखे उभारलेले चिन्ह ठरतात. तीच “घंटा” आहे जेव्हा बेलशस्सरच्या भिंतीवरचे हस्तलिखित प्रकट होते.

“तार्शीशची जहाजे”, जी पृथ्वीवरील आर्थिक पुरवठा-मार्गांच्या रचनेचे प्रतिनिधित्व करतात, त्या काळी समुद्रांच्या मध्यभागी बुडविली जातात, आणि त्यातून पृथ्वीवरील व्यापारी व राजे भयभीत होतात, जसे बेलशस्सरद्वारे दर्शविले आहे.

प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायात, “तिसरे दुःख” म्हणून इस्लाम झपाट्याने येतो, आणि सातवा तुतारीनाद होतो, आणि राष्ट्रे क्रोधित केली जातात, तोच “तास” होय. त्या तिन्ही प्रतीकांद्वारे इस्लामकडेच निर्देश होतो, जो त्या अगदी “तासाला” बेलशस्सराच्या वधाची सिद्धी करण्यासाठी प्रभु वापरत असलेले ईश्वरी साधन आहे. बेलशस्सराचा वध अशा शत्रूंनी केला, जे निष्काळजीपणे उघडे ठेवलेल्या दरवाज्यांतून गुप्तपणे त्याच्या राज्यात शिरले; जसे “महान भूकंपाच्या” “तासाचा” निकट येत असताना, मेक्सिको आणि संयुक्त राज्ये यांच्यामधील सीमाभित्त निष्काळजीपणे उघडी ठेवण्यात आली आहे.

पोपसत्तेच्या प्राणघातक जखमेचे बरे होणे दानिएल अध्याय अकराव्या शेवटच्या सहा वचनांत मांडलेले आहे. त्या वचनांमध्ये तीन अडथळे ओळखले गेले आहेत, जे पोपसत्तेची प्राणघातक जखम बरी होत असताना पार केले जातात. उत्तराचा राजा आपल्या सर्वोच्च सत्तेकडे जाणाऱ्या मार्गावर नेहमी तीन अडथळ्यांवर विजय मिळवितो, आणि तो नेहमी या क्रमानेच: प्रथम त्याचा शत्रू, दुसरा त्याचा सहयोगी, आणि मग शेवटी त्याचा बळी. सर्वप्रथम जिंकला गेलेला म्हणजे दक्षिणेचा राजा, जो सोव्हिएत संघाचे प्रतिनिधित्व करतो, रोमचा शेवटचा शत्रू, जो १९८९ मध्ये नाहीसा करण्यात आला. दुसरा अडथळा म्हणजे वैभवशाली देश, जो रोमचा सहयोगी आहे, ज्याने रोमसाठी यूएसएसआरचा पराभव केला, म्हणजेच संयुक्त संस्थाने, ज्यावर आपण आता विचार करीत असलेल्या “घडी”मध्ये विजय मिळविला जातो. त्यानंतर तिसरा अडथळा, जो मिसर म्हणून दर्शविला आहे, तो त्या वेळेचे प्रतिनिधित्व करतो जेव्हा पोपसत्ता आपल्या बळीवर, म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघावर, नियंत्रण मिळवते.

१९८९ मध्ये, जेव्हा त्या वचनांचे उघडणे घडले, आणि त्यानंतर त्या वचनांबाबत ज्ञानाची वाढ झाली, तेव्हा हे ओळखण्यात आले की पगन रोम, पोपीय रोम आणि त्यानंतर आधुनिक रोम (दानिएल अध्याय अकराव्या शेवटच्या सहा वचनांमध्ये उत्तराचा राजा म्हणून दर्शविलेले), यांपैकी प्रत्येकाला राज्य म्हणून स्थापित होण्यापूर्वी तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर विजय मिळवणे आवश्यक होते. पगन रोमच्या बाबतीत, ते तीन अडथळे तीन दिशांच्या स्वरूपात दर्शविले गेले होते.

आणि त्यांपैकी एकापासून एक लहान शिंग उत्पन्न झाले; आणि ते दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे, आणि रमणीय देशाकडे अतिशय मोठे झाले. दानियेल ८:९.

पापल रोमासाठी ती तीन शिंगे होती, ज्यांना उपटून टाकणे आवश्यक होते.

मी त्या शिंगांकडे लक्ष देत असता, पाहा, त्यांच्यामध्ये आणखी एक लहान शिंग उगवून आले; आणि त्याच्या पुढे पहिल्या शिंगापैकी तीन शिंगे मुळासकट उपटली गेली; आणि पाहा, त्या शिंगामध्ये मनुष्याच्या डोळ्यांसारखे डोळे होते, आणि मोठमोठ्या गोष्टी बोलणारे एक तोंड होते. दानिएल ७:८.

आधुनिक रोमासाठी (उत्तरेकडील राजा), ज्याचे प्रतिनिधित्व दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांत केले आहे, तीन अडथळे होते: दक्षिणेकडील राजा, वैभवशाली देश, आणि इजिप्त. मूर्तिपूजक रोम व पोपसत्ताक रोम यांच्या बाबतीत जसे होते, तसेच या तीन अडथळ्यांनी भौगोलिक अडथळ्यांचे प्रतिनिधित्व केले. दानियेल अकराव्या अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांत उत्तरेकडील राजा म्हणून दर्शविलेल्या आधुनिक रोमाला तीन “भिंतीं”वर मात करणे आवश्यक होते, आणि पहिल्या भिंतीच्या बाबतीत, एक तात्त्विक “भिंत” त्याच वेळी दूर करण्यात आली जेव्हा एक प्रत्यक्ष भिंत दूर करण्यात आली. १९८९ मध्ये, जेव्हा उत्तरेकडील राजाने सोव्हिएत युनियनला (दक्षिणेकडील

राजाला) पाडाव केले, तेव्हा “आयरन कर्टन” ही तात्त्विक “भिंत” दूर करण्यात आली, जसे बर्लिनची भिंत पाडण्यात आली.

बेलशस्सराच्या न्यायाच्या “क्षणी”, जेव्हा भिंतीवर लेखन प्रकट झालेले असते, आणि त्याचे शत्रू राखण न केलेल्या द्वारांतून गुप्तपणे आत प्रवेश करीत असतात, तेव्हा चर्च व राज्य यांच्या विभक्ततेची तात्त्विक “भिंत” दूर केली जाते, तर तिसऱ्या हायचे इस्लाम गौरवशाली देशाच्या दक्षिण सीमेवरील निररक्षित “भिंती”तून गुप्तपणे आत शिरलेले असते.

संयुक्त राष्ट्रसंघाचे प्रतिनिधित्व करणारे “मिसर” जिंकले जाईल, आणि टायरच्या वेश्येच्या मार्गदर्शनाखाली चालणारे एक-जागतिक शासन स्वीकारण्यास प्रत्येक राष्ट्राला भाग पाडले जाईल, तेव्हा “राष्ट्रीय सार्वभौमत्वाच्या भिंती”चा तात्त्विक अडसर दूर केला जाईल. त्या वेळी आर्थिक पतन घडून येईल, ज्यातून शेवटच्या दिवसांतील लष्करी कायदा आणि निरंकुश सत्ता उत्पन्न होईल. “वॉल स्ट्रीट” असे नाव असलेल्या एखाद्या रस्त्यावर काहीतरी घडू शकते.

“जे साधन आता देवाच्या कार्यासाठी अत्यंत अल्प प्रमाणात अर्पण केले जात आहे, आणि जे स्वार्थाने धरून ठेवले जात आहे, ते थोड्याच अवधीत सर्व मूर्तीसह घुशींना व वटवाघळांना फेकून दिले जाईल. मनुष्याच्या इंद्रियांपुढे अनंतकालीन दृश्यांची वास्तविकता उघड होताच धनाचे मूल्य अतिशय अचानक घसरेल.” Welfare Ministry, 266.

आपण पुढील लेखात बेलशस्सरच्या अभ्यासाचा पुढे विचार करू.

“आज, एलियाच्या दिवसांत जसे होते तसेच, देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकां आणि खोल्या देवतांची उपासना करणाऱ्यां यांच्यामधील भेदरेषा स्पष्टपणे आखली गेली आहे. ‘तुम्ही दोन मतांमध्ये किती काळ लटपट राहणार?’ एलियाने आक्रोश केला; ‘जर परमेश्वरच देव असेल, तर त्याचे अनुसरण करा; पण जर बआल असेल, तर त्याचे अनुसरण करा.’ 1 Kings 18:21. आणि आजसाठीचा संदेश असा आहे: ‘महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे.... माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर या, म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होऊ नये आणि तिच्या पीडांपैकी काही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण ठेवली आहे.’ Revelation 18:2, 4, 5.”

“तो काळ फार दूर नाही, जेव्हा प्रत्येक जीवावर परीक्षा येईल. खोल्या सब्बाथाचे पालन आमच्यावर लादले जाईल. संघर्ष हा देवाच्या आज्ञा आणि मनुष्यांच्या आज्ञा यांच्यामध्ये असेल. ज्यांनी पाऊलोपाऊल जगिक मागण्यांना शरण जाऊन जगिक प्रथांशी अनुरूपता स्वीकारली आहे, तेव्हा ते उपहास, अपमान, कारावासाची धमकी आणि मृत्यू यांना स्वतःला अधीन करण्यापेक्षा सत्ताधाऱ्यांसमोर शरण जातील. त्या वेळी सोने भुसभुशीत अशुद्धतेपासून वेगळे केले जाईल. खरी भक्ती तिच्या केवळ देखाव्यापासून आणि झगमगाटापासून स्पष्टपणे वेगळी दिसून येईल. ज्या अनेक ताऱ्यांच्या तेजामुळे आपण त्यांचे कौतुक केले आहे, तेव्हा ते अंधारात विडून जातील. ज्यांनी पवित्रस्थानाचे अलंकार धारण केले आहेत, परंतु ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेचे वस्त्र परिधान केलेले नाही, तेव्हा ते स्वतःच्या नग्नतेच्या लज्जेत प्रकट होतील.” Prophets and Kings, 187, 188.